

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

FÖRSTEINSTANSRÄTTEN

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Innsbruck av den 26 maj 2004 i målet mellan Rosmarie Kapferer och Schlank & Schick GmbH

(Mål C-234/04)

(2004/C 251/01)

Landesgericht Innsbruck begär genom beslut av den 26 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Rosmarie Kapferer och Schlank & Schick GmbH beträffande följande frågor:

A. Bezirksgerichts beslut att domstolen var behörig att pröva målet.

1. Skall samarbetsprincipen i artikel 10 EG tolkas på så sätt att även en nationell domstol är skyldig att, under de förutsättningar som fastställdes i domstolens dom i målet Kühne & Heitz, ompröva och upphäva ett laga-kraftvunnet domstolsavgörande om det framgår att avgörandet strider mot gemenskapsrätten? Ställs det strängare krav för att ompröva och upphäva ett domstolsavgörande än vad som gäller för förvaltningsbeslut?

2. Om den första frågan besvaras jakande:

Är den tidsfrist som anges i 534 § ZPO för att upphäva ett domstolsavgörande som strider mot gemenskapsrätten förenlig med principen om gemenskapsrättens fulla verkan?

3. Likaså om den första frågan besvaras jakande:

Innebär en nationell (eller lokal) domstols bristande behörighet, som inte avhjälpes enligt artikel 24 i förordning nr 44/2001 (¹), ett åsidosättande av gemenskapsrätten, som enligt de aktuella principerna kan påverka ett domstolsavgörandes rättskraft?

Om den tredje frågan besvaras jakande:

4. Måste en domstol som dömer i högre instans pröva frågan om den nationella (eller lokala) domstolen är behörig enligt förordning nr 44/2001, om förstainstansdomstolens avgörande att den är behörig har vunnit laga kraft, men däremot inte avgörandet i sak? Skall en sådan prövning i så fall ske ex officio eller endast på yrkande av part?

B. Behörig domstol vid konsumenttvister enligt artikel 15.1 c i förordning nr 44/2001.

1. Föreligger det ett tillräckligt nära samband mellan ett vilseledande meddelande om vinst, som är avsett att förmå konsumenten att ingå ett avtal och således har till syfte att åstadkomma ett avtal, och det avsedda ingåendet av ett konsumentavtal, för att rättigheter som görs gällande med anledning av detta skall prövas av den domstol som enligt artikel 15.1 c i förordning nr 44/2001 är behörig att döma i mål angående konsumenttvister?

Om den första frågan besvaras nekande:

2. Kan den domstol som är behörig att döma i konsumenttvister avgöra tvister som rör rättigheter som uppstått innan avtal ingåtts och föreligger det ett tillräckligt nära samband mellan ett vilseledande meddelande om vinst, som har till syfte att ett avtal skall ingås, och de skyldigheter som på grund härav har uppstått innan avtal ingåtts, för att den domstol som är behörig vid konsumenttvister även är behörig att avgöra tvister som rör dessa rättigheter?

3. Är den domstol som är behörig att döma i konsumenttvister endast behörig om de villkor som uppställts av näringsidkaren för att få delta i vinstspelet är uppfyllda, även om dessa villkor inte har någon betydelse för den materiella rättigheten enligt 5j § KSchG?

Om den första och den andra frågan besvaras nekande:

4. Kan den domstol som är behörig att döma i konsumenttvister döma i mål avseende en speciell i lag föreskriven avtalsenlig sui generis-rätt till fullgörelse respektive en fingerad avtalsliknande sui generis-rätt till fullgörelse, som uppstått till följd av näringsidkarens löfte om vinst och konsumentens begäran att utfå denna vinst?

(¹) EGT L 12, 2001, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) av den 26 maj 2004 i målet mellan EMAG Handel Eder OHG och Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Mål C-245/04)

(2004/C 251/02)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 26 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 10 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan EMAG Handel Eder OHG och Finanzlandesdirektion für Kärnten beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 8.1 a första meningen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund tolkas på så sätt att den plats där avsändandet eller transporten påbörjas är av betydelse även när flera företag ingår leveransavtal avseende samma gods, och dessa avtal uppfylls genom en enda varurörelse?
2. Kan flera leveranser anses utgöra skattebefriade inomgemenskapliga leveranser, när flera företag ingår leveransavtal avseende samma gods, och dessa avtal uppfylls genom en enda varurörelse?
3. Om den första frågan besvaras jakande, skall den andra leveransen anses vara påbörjad på den plats från vilken godset faktiskt avsänds eller den på plats där den första leveransen avslutas?
4. Är det av betydelse för svaret på frågorna 1–3 vem som har förfoganderätt över godset under varurörelsen?

(¹) EFT L 145, p. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 26 maj 2004 i målet mellan 1) Turn- und Sportunion Waldburg mot Finanzlandesdirektion für Oberösterreich och 2) Edith Barris mot Finanzlandesdirektion für Tirol

(Mål C-246/04)

(2004/C 251/03)

Verwaltungsgerichtshof begär genom beslut av den 26 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 10 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Turn- und Sportunion Waldburg mot Finanzlandesdirektion für Oberösterreich och 2) Edith Barris mot Finanzlandesdirektion für Tirol beträffande följande frågor:

1. Får en medlemsstat endast utöva sin rätt till valfrihet för beskattning enligt artikel 13 C i rådets sjätte mervärdesskattedirektiv 77/388/EEG (¹) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (nedan kallat direktivet) på ett enhetligt sätt, trots att den enligt artikel 13 B b i direktivet kan välja att undanta uthyrning av fast egendom från mervärdesskatteplikt, eller får medlemsstaten därvid göra en åtskillnad beroende på transaktionernas art eller beroende på olika grupper av skattskyldiga personer?
2. Strider sådana bestämmelser som de i 6 § första stycket punkt 14 UStG 1994 (lagen om mervärdesskatt) jämförd med 6 § första stycket punkt 16 UStG 1994, enligt vilka det i fråga om möjligheten att välja huruvida uthyrning och utarrendering av fast egendom är mervärdesskattepliktigt görs en begränsning till formen, så att rätten till valfrihet inte gäller för allmännyttiga idrottsföreningar, mot artikel 13 B b jämförd med del C a i direktivet?
3. Strider det mot artikel 13 B b jämförd med del C a i direktivet att medlemsstaterna antar sådana bestämmelser som dem i 2 § femte stycket punkt 2 UStG 1994 jämförd med 1 § andra stycket 2 punkt 1 i Liebhabereiverordnung i dess lydelse enligt BGBI nr 33/1993, enligt vilka det inte är möjligt att välja att låta uthyrning omfattas av mervärdesskatteplikt, då uthyrningen inte inom en överskådlig tid leder till en sammanlagd vinst eller till ett sammanlagt intäktsöverskott och den avser en byggnad som är avsedd att användas som privatbostad?

(¹) EGT L 145, s. 1.